

[Kirsten Jacobsen]

tiden. Fremskridtspartiet har ikke noget imod forsikringsordninger, men det, det handler om her, er, at den offentlige sygesikring, som ministeren ganske rigtigt sagde, i 1973 overtog et område, og den regulering, som det offentlige har foretaget af det siden da, har slet ikke stået mål med den prisudvikling, der har været på det. Ministeren sagde, at man ville gerne se på, hvordan man kunne hjælpe dem, som ikke havde midler, idet ministeren lagde megen vægt på, at dette ikke skulle virke som ekstratilskud eller ekstraarv til arvingerne.

Det princip er Fremskridtspartiet meget enig med ministeren i. Det har vi givet udtryk for på en lang række områder, og det kunne også være svaret til Det Konservative Folkeparti. I den anledning vil jeg da så gerne spørge de to regeringspartier, om de vil foretage den samme sondring, når det gælder f.eks. børnechecken, for dér giver man jo tilskuddet, uanset om man har brug for det eller ej. Børnechecken virker også som et ekstra tilskud til alle borgere. Det kan man synes er rimeligt eller ej, men der vil ikke være nogen som helst forskel på virkningen af børnechecken i forhold til de grupper, der ikke har brug for pengene, og så at yde hjælp til bare en billig begravelse, for man skal være klar over, at det beløb, Fremskridtspartiet foreslår, er et beløb, som efter de undersøgelser, vi har foretaget, dækker en meget, meget beskeden for ikke at sige en simpel begravelse. Vi har den opfattelse, at når man har betalt sin skat hele livet igennem, må det være det offentliges pligt at sørge for, den dag man dør, at man også kommer herfra på en pæn og ordentlig måde. Man skal ikke være afhængig af, hvorvidt de efterladte har råd til at sørge for det.

Men som sagt, Fremskridtspartiet vil meget gerne diskutere alt dette i udvalget, og for os vil det naturligvis være væsentligt, hvis man ikke kan komme længere, at man sikrer, at de egentlige pensionister eller de, der, når deres ægtefælle er død, ikke har andre midler end deres folkepension, ikke skal gå tiggergang til deres børn, til det offentlige bistandskontor eller bede om afbetalingsordninger hos bedemændene. Det er en meget uværdig måde at behandle vores medborgere på, og kunne vi endda her i Folketinget få løst det problem, var vi kommet et langt stykke ad vejen. Bagefter kunne vi begynde at diskutere, om man, når man giver generelle tilskud, da skal fjerne tilskuddene fra de

rige, men så synes jeg bare, at det bør være en meget bredere diskussion end bare om begravelseshjælp, så skal vi også have børnechecken og alt det andet med.

Med hensyn til beløbet på 130 mio. kr. skal Fremskridtspartiet meget gerne i udvalget stille besparelsesforslag – dem har vi stillet i massevis af. Vi skal oven i købet gøre os stor ulejlighed for at finde besparelsesforslag, der dækker dette, og som ikke vil provokere nogen i denne sal, så man ikke af den grund vil kunne afvise forslaget. Vi håber virkelig, at dette problem her, som er et problem for mange mennesker, bliver løst således, at Folketinget kan være det bekendt, som vi yder, når folk dør.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 47:

Forslag til folketingsbeslutning om en ambulancelov.

Af Ingrid Rasmussen (S), Birgitte Husmark (SF), Lis Noer Holmberg (CD) og Inger Stilling Pedersen (KRF) m.fl.

(Fremsat 8/2 91).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Sundhedsministeren (Ester Larsen):

Det foreliggende beslutningsforslag er seneste led i en række af beslutningsforslag vedrørende lovgivning om ambulancévæsenet, som Folketinget har været præsenteret for i de senere år. Regeringens opfattelse har været, at amtsrådene, der er ansvarlige for sygehusvæsenet,